

Nya Linneindustrin AB Kyrkängsgatan Kv Makrillen 7

Nya Linneindustrin AB grundades 1932 av Carl Gustaf Johansson för tillverkning av skjortor, pyjamas, byxor samt stickade yllevor. 1943 uppfördes den aktuella byggnaden till vilken tillverkningen i Borås koncentrerades. Detta år ombildades även firman under namnet AB Libo Konfektion. Tillverkningen kom under 40-talet att specialiseras allt mer mot skjortor. I mitten av 1940-talet var cirka 200 personer anställda vid fabriken i Borås. AB Libo-Konfektion lade ned sin verksamhet som ett av de första stora konfektionsföretagen i Borås år 1961. Under en lång period fram till 1989 har postorderföretaget Borås Textil hyrt stora delar av byggnaden. Idag fungerar den som industrihotell där en mängd företag och föreningar med olika inriktning hyr lokaler.

Byggnaden uppfördes 1943 i 5 våningar samt källare efter ritningar av arkitekt Nils Sörensen. Takvåningen är indragen och en mindre takterrass finns mot väster. Troligtvis påbörjades en utökning av byggnaden redan innan den första byggnaden stod klar. Den något senare tillkomna delen byggdes i vinkel mot huvudbyggnaden. Ursprungligen användes byggnaden på följande sätt: I källaren fanns skyddsrum; lunchrum (för kontorspersonalen) samt yllevorulager och ett brandsäkert arkivutrymme. Bottenvåningen användes som kontor. Här fanns även packrum och en "ylleavdelning". I andra våning fanns sömnadsavdelning samt lager medan tredje våningen enbart fungerade för sömnad. Den fjärde våningen utnyttjades för tillskärning och sömnad och i vindsvåningen fanns lunchrum (för arbetarna), råvarulager samt en mindre sömnadssal. Samtliga våningsplan i byggnaden fungerade ursprungligen som lager.

De gula tegelfasaderna på huvudbyggnaden (mot väster och öster) domineras av fönsteröppningar och har relativt små tegelytor. Detta gäller även den södra fasaden på utbyggnaden. Den indragna takvåningen har gula slätputsade fasader. De stora grovputsade brandgavlarna mot norr och söder är i princip helt slutna, endast ett fåtal glasbetongfönster finns samlade i respektive fasad. Den representativt utformade västfasaden på byggnad en har skifferplattor i sockelvåningen och en tydligt markerad huvudentré i det nordvästra hörnet. Entrédörrarna är utbytta mot aluminiumdörrar men i övrigt är entrén i princip oförändrad interiört sedan 1940-talet.

Västfasaden lider dock mycket svårt av Östvästledens betongkonstruktion som passerar på knappt 1 meters avstånd i höjd med den andra våningen. Den befintliga byggnaden har kvar sin ursprungliga karaktär och står i stort oförändrad sedan uppförandet. Endast en mindre tillbyggnad som fungerar som ny huvudentré samt en ny lastbrygga med tillhörande skärmtak har tillkommit. Kompletteringen gjordes 1991. De nya delarna har ett formspråk som tydligt avslöjar deras ursprung vilket är positivt, dock kan den ljusgröna färgsättningen på taken diskuteras. Två mindre och lägre delar som tillhörde fabriksanläggningen har rivits. Den revs första i samband med att Östvästleden drogs fram i byggnadens omedelbara närhet i början av 1970-talet, den andra något senare i slutet på 1980-talet. Några av grundstenarna till den senast rivna byggnaden finns kvar i den befintliga byggnadens betongsockel mot norr och avslöjar exakt var byggnaden låg. Stilmässigt kan byggnaden hänföras till en sen och något uppmjukad funktionalistisk tradition.